

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Încă un an trecut.

Astăzi s'au închis porțile în urma
anului 1898.

A trecut și el, cum mulți trecut-au
lăsând în urma sa pentru unii bucurie,
ear' pentru alții întristare. Durere, că
de aceasta din urmă am fost și noi
Românii părtași, căci nimic nu ni-s'a
schimbat în bine, ci dimpotrivă relele
s'au mai înmulțit. Ba chiar și ura între
noi înșine a ocupat teren tot mai larg,
în loc ca aceea să înceteze și bunîn-
țelegere să-i iee locul.

Drept aceea datori suntem, ca să
facem o reprivire conștientioasă asupra
trecutului, ca pe viitor să știm înlătura
tot ce a fost rău și greșit, tot ce ne-a
oprit a ne îndeplini datoriile așa cum
ni-le impune viața noastră de Români
adevărați.

Să privim în viitor fără a ne ilusiona,
cu forță și voință tare de caracter, și să
ne pregătim de muncă, de muncă grea,
dar' sinceră, patriotică și conștientioasă.

Combătând răul ce a bântuit până
acuma între noi, să înaintăm neîncetat
cătră progres spre a ne asigura pe viitor
un traiu mai bun, aducându-ne totdeauna
aminte că: „Unirea face țaria”!

Scopul luptei noastre este tuturor
cunoscut: Libertate, egalitate, frățietate.

Prin o luptă dreaptă, prin lăpădare
de sine, puțină bunăvoință și cu ajuto-
rul lui D-zeu, vom putea cu succes în-
cununa munca noastră, pe pământul
strămoșesc, căci lupta noastră nu e
pentru a cerși pentru noi oare-cari dre-
turi, de cari astăzi numai stăpânitorii
zilei se bucură, ci pentru a se respecta
acelea, ce ne compet.

Cu toate acestea lupta ce o ducem
e grea, afară din cale grea, căci avem
de-a face cu niște oameni, cari în mîntea
lor întunecată de șovinism, visează des-

pre niște lucruri, la cari un om cu min-
tea întreagă nici nu se poate cugeta.
Dar' trebuie să ne înarmăm cu puteri
noue și să ne încetăm lupta noastră,
până-ce toate trup nu se vor face.

Ori încotro ne aruncăm ochii, vedem
oameni înaintând pe zi ce merge în
știință și invențiuni, fără a se da înlături
de ori-ce muncă, fie cât de grea, nu-
mai pentru a-și putea asigura bunul
traiu și o soarte mai bună pe viitor.

Nici nouă nu ne este permis mai
mult a perde un timp atât de prețios
pentru noi, ca cel în care de present
ne aflăm, când înșiși susținătorii puterii
de stat sunt învrăbiți unii cu alții, în-
cât ei înșiși mărturisesc, că nu sunt ca-
pabili de a conduce o țeară.

Trebuie să înaintăm spre progres,
ear' nu să pierdem și să nimicim și
aceea, ce, cu ajutorul lui D-zeu, stră-
bunii nostri ni-au câștigat și lăsat ca
moștenire.

Să ne punem serios pe lucru, să
părăsim răul și să prefacem viața de
molicieune plină de zădărnicii de până
acum, într'o viață de acțiune.

În decurs de patru ani, de când
apare această foaie, credem că s'a arătat
îndestul onor. nostri cetitori despre cele-ce
se petrec în și afară de noi, pentru
a și fiecare care-i este chemarea față
de neamul seu.

Dar' trebuie ca cu durere să con-
statăm, că prea multă nepăsare au arătat
și arată unii față de lupta ce o ducem
pentru redobândirea drepturilor noastre.
Nime nu trebuie însă să uite, că omul
a fost creat pentru lucru, nu numai pe
un teren, ci pe toate terenele ce i-se
desfașură în viață.

Și pentru-ca să ajungem la isbândă,
se recere, ca mic cu mare, tinăr și
betrân, să punem umăr la umăr, și
printr'o luptă frățască și bărbătească,
luptă, dela care nimenui nu-i este iertat
a se abate, să ne nisuiam a redobândi

aceea, ce prin volnicii și siluiri ni-s'a
luat, și a ne ridica la treapta, de care
vrednici suntem prin cultura și știința
la care am ajuns.

Și suntem convinși, că dacă până
acum s'au mai aflat și de aceia printre
noi, cari au crezut, că mai bine e să
stai la o parte, căci și așa la nimic nu
vom ajunge, astăzi se vor fi conșinși și
dînșii, că e de condamnat, ba chiar
păcat, ca să stai cu mâinile în sin și să
te uiți cum frații tăi de un sânge își
frământă puterile într'o luptă, de a cărei
isbândă tu însuși ești dornic, și ale cărei
fructe tu însuși le vei gusta.

Repetăm încă odată, că dacă până
acum s'au mai aflat printre noi și de
aceia, să nu se mai afe și pe viitor, ci
cu mult-putinul de care dispune, să con-
tribue fiecare la înmulțirea forțelor de
luptă, ca cu atât mai curând și mai
ușor să putem striga cu poetul:

«Mi-am văzut visul cu ochii,
»De-acum pot muri ferice!»

Dorind, ca pe viitor fiecare Român
de bine să iee parte în lupta dreaptă
ce o purtăm, și implorând darul lui
D-zeu asupra acestei lupte, poftim tu-
tutor cetitorilor nostri

An-Nou fericit!

Situația. Pertractările asupra pactului
economic încă nici până astăzi nu s'au sfi-
șit, și, după-cum se vede, nici că se va pu-
tea ajunge în curând la vre-o înțelegere.
Din această cauză ministrii maghiari în
continuu umblă pe la Viena, ca să ceară sfatul
Monarchului. Foile maghiare scriu, că Mo-
narhul a îndrumat pe Bánffy ca să se impace
cu opoziția, care-i pune atâtea pedeci. Aceata
însă este foarte greu pentru el. Și deci, la
urma-urmelor, Monarhul va trebui să-și dee
cuvântul în această chestie, pentru a scăpa
țeara de încurcătura în care se află.

Prigoniri fără sfârșit.

Dintre toți bărbații nostri politici, cari au
luptat și luptă pentru binele neamului nostru,
nu este unul, care să fi îndurat atâtea pri-
goniri din partea compatrioților nostri ma-
ghiari, câte a trebuit să îndure neînfricatul
luptător național, dl *Dr. Vasile Lucaciu*. Când
cu procesul Memorandului, tot dînsului i-s'a
croit cea mai mare pedeapsă.

Acum de nou s'au năpustit asupra lui.

Vicișpanul comitatului Sătmar, a primit
cu data de 22 Nov. 1898 poruncă delă mi-
nistrul Perczel, ca cheltuelile ce s'au făcut
cu susținerea gendarmilor în Sișești, între anii
1896—1898, să le scoată dela părintele Lu-
caciuc, căci, zic ei, gendarmii numai pentru
dînsul au fost aduși aici, ca să păzască, nu
cumva la porunca lui, poporul să se răscoală.
Și aceste cheltueli se ridică la 475 fl. 97 cr.,
atară de cele din 1898, cari încă nu sunt
hotărâte.

Noi știm însă, că nici o ansă nu s'a dat
din partea părintelui Lucaciuc pentru aducerea
gendarmilor, ci au fost aduși ca să oprească
poporul, ce cu sutele venia, de-a lua parte
la sərbătoarea chramului bisericii, ce în fie-
care an se ține în ziua de Sf. Mărie.

Asta ei însă nu voesc să o iee în samă,
ci vor cu tot dinadinsul, ca pe acest om să-l
nimicească.

Vicișpanul încă a dat poruncă solgăbirului,
care în 13 Dec. n. a și înștiințat pe părintele
Lucaciuc despre aceasta, spunându-i totodată,
ca în timp de 15 zile să plătească această
sumă, căci la din contră își vor face ei de ei
socoteala, adică: își iau din casă tot ce ai,
chiar și coaja de mălai.

Va să zică nu-i destul că nu-i permit a
slugi în biserică la așa o sərbătoare însem-
nată, dar' te mai pun încă și la gloabă.

Oare până când mai răbda-vom noi ast-
fel de lucruri?

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

NANII.. NANII..

Mama Dochia, s'ermana, dispăruse dintre vii
Lăsând jalnic în viață pe iubiiții sei copii;
Doi copii frumoși ca îngeri și orfanii de mici de tată,
Un băiat nevrăstnic încă și o drăgălașe fată...

Copilița era mică, cinci sau șase anișori,
Știa mama să se joace cu păpușa și cu flori.
Împletia cununi frumoase și făcea și buchețele
Deși era mai mare dragul se te uită la ea, la ele...

Și-ăpoi se gătia cu ele, prefăcându-se 'n mireasă
Și zimbă de bucurie învîrtindu-se prin casă;
Dar', deodată, înclădată, rușea florile plângend
Și-o tristeață fără margini s'acșea pe chipu-i blînd.

Și-ăpoi ear' când supărarea, îi trecea pe negândite,
Făcea alte buchețele și cu florile-i iubite,
Își gătea păpușa-i dragă, mângâind-o pe obraz
Sau îi da la bobârnace făcend d'asta mare has...

Sau cântînd 'n' un cântec dulce, învîrtat de mama-i dragă
Ea înalță la icoane mînușilele, — se roagă...
Să-i dea mamei sănătate și ei mîntea la 'n'vîrtat
Ear' lui frate-său avere și rang mare de 'mpărat...

Vai! dar' moartea ne'nblînsită, cum e dînsa fără milă,
Nu băgă de seamă lacrimi, rugăciune de copilă
Și răpi pe biata mamă pe vecie dîntre vii
Lăsând jalnic în viață pe iubiiții sei copii.

Ea e singură cu mîsa, care sace fără viață,
Și, crezînd că mîsa doarme, ea o mîngăie pe față,
Și cu flori împodobește și îi cântă 'ncetîșor
Cîntec dulce ca să doarmă biata-i mamă mai ușor...

Lume multă întră 'n casă. Ea le face semn să tacă
Și le zice: „— Mama doarme!... St! Oh! boala o
să-i treacă

»Ca să-i cînt un cîntec dulce ce pe mine m'a 'n'vîrtat
»Cînd eram micuță 'n leagăn și bolnavă de vîrsat!..”

Și ea cîntă înainte dragu-i cîntec de copilă,
Lumea podidește 'n lacrimi de 'ntristare și de milă...
Dar' copila nu'ntelege jalea și sfîrșitul dramei,
Ci întruna, cîntă: »Nani!... Nani, puiii mamei!»

Marion.

Uitare...

În ochii tăi cei visători
Iubirea o am găsit,
Azi plîng că amorul meu a fost
Nefericit!

Și cât ar fi acum de bine
Iubirea 'n loc să stee,
Ear' tu uitării să mă dai
Femeel!

Hunedoara.

Nicu.

Cel din urmă zimbet.

— Legendă —

Pe un deal, împodobit de castani, se înalță
un turn bețrân, unica rămășiță a unui castel
antic, care în vremuri grele de război, în-
fruntase cu tărie multe furtuni îngrozitoare.

Zidit pe dealul pietros, domnia nemăr-
ginita vale ce se întindea la poalele lui.

O scară întortochiată tăiată în peatră,
ducea la castel, care, în veacul XIV. deveni-
se locuința lui Anselmuccio de Visdomini,
fugit din Florența după bătălia dela Montaperti.

Nobilul fugar trăia retras acolo cu câțiva
partisani cu fica sa Oretta, o copilă fru-
moasă ca o vedenie cerească și așa de bună,
încât toți din castel îi ziceau îngerașul.

Printre partisanii gentilomului era și Mino,
care lăsase pictura pentru spadă.

Era urît la chip, dar' viteaz în războie.

Și Anselmuccio știa aceasta, pentru-că îl
văzuse în bătae avîntându-se cu un curagiu
de leu, rîndind și omorînd zeci de dușmani.
Și de aceea îl iubi, pentru-că vitejia în-
obilează, și pentru-că servul care se luptă lângă
stăpînul seu devine fratele lui de arme.

Dar' dacă Mino era iubit de castelan, nu
era de sigur iubit de Oretta, care tugea de
el, pe când el o urmăria cu privirea.

Și când era lângă ea ochii lui deveniau
buni ca de copil, membrele lui puternice tre-
murau, și, dacă vorbea, vocea-i aspră, era
dulce ca de femeie.

— N'o să fie a mea, — își zise de o
sută de ori, — dar' jur pe D-zeu că nu va
fi nevasta altuia, atîta timp cât va trăi.

Intr'o zi sosi la castel un pictor chemat
ca să zugrăvească o madonă pe unul din pă-
reții capelei.

Era un tinăr frumos de douăzeci-și-cinci
de ani, oacheș, cu ochii negri și vii.

Il chema Ciapo de Mensola și zugrăvea
»Madone» cum n'aveau seamă în lume.

Fu primit cu mare curtenie de cătră cas-
telan, care îl ținu ca oaspe al său.

Ciapo, mai înainte de a-și începe lucrarea
zise lui Anselmuccio:

— Se zice că chipurile Madonelor mele
sunt frumoase, nu e așa?

— Da, pentru-că frumseța acelor chipuri
nu se găsește la femeile noastre.

— Așa am crezut și eu până astăzi.

— Până astăzi?

— Da, pentru-că văzînd pe fata d-tale
am găsit-o mai frumoasă decît Madona mea
cea mai frumoasă.

Da-mi voe dar' ca chipul Fecioarei ce
trebuie să-l zugrăvesc să fie al acestei copile,

31409

Biblioteca Județeană ASTRA

P31409

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

Ranele națiunii.

În ajunul Nașterii Domnului, o nouă lovitură a sgduit sufletul nației „de patrie trădătoare”, poate ca un fel de mângâiere (!) pentru începutul anului nou, arătându-se în toată golăteala ei mult bucinate „libertate” a cavalerismului maghiar, manifestată la alegerile membrilor comitatensî din acest comitat, aproape curat românesc. Nu cunoaștem încă decurgerea alegerilor celorlalte cercuri, dar după cele săvârșite în 4 Ianuarie n. a. c. în cercul Romosului, unde se mai putea conta la ceva, putem prevedea fără să ne înșelăm, cu oare-care siguranță, că rezultatul alegerilor din acest comitat, pentru noi Români este cât se poate de zdrobitor. Noi nu ne mai mirăm de prigonirile sistematice ce cu o furie sălbatecă se deslănțuesc asupra mult încercatului nostru popor, și executate cu cea mai grozavă infamie din partea lacheilor stăpânirii, că Românul e dedat de secolii cu sclavagiul, toate le rabdă, toate le suferă, pentru-că el dreptate n'are, dreptatea e a „domnilor”, că: „Cei tari se îngrădiră cu averea și mărirea în cercul lor de legi”.

Dacă străinii din țerele culte, înaintea căroră le place a se lăuda cavalerii nostri maghiari, ar fi privit la miserabilitatea cu care a fost tractat poporul nostru în fața alegerilor, ar rămânea deprimați și cu cea mai amară decepțiune s'ar depărta dela noi, făcându-și ideea într'un moment de superficială judecată, că, descendenții falnicilor coloniști ai lui Traian, odinioară atât de glorioși, nu-s capabili de-o cultură mai înaltă și nici vrednici de-o soartă mai bună, precum se încearcă a ne prezenta în fața lumii impilatorii nostri. Adesea e bine a da pe față aceea ce mai mult nu poate sta ascuns, și spre rușinea noastră fie zis, poporul nostru a alunecat departe pe calea decadenței și drept exemplu ne poate servi alegerea dela Romos.

Aci vedeai pe unii țerani scriburiți și amăriți până în adâncul sufletului, cum se luptau cu mustrarea conștiinței ce ca un ânger suridea pe sbârcitele lor fețe, erau mînați dindărăt, ca și o ciurdă de vite și când ajungeau la urnă cu ședula în mână, tremurau ca varga suspinând și aproape lacrimând; o sfâșietoare priveliște, de-ți venia să plângi, mai ales când li vedeai cu ședula într'o mână, ear' în cealaltă cu forța li-se punea alta, pe care nici n'o prindeau bine și repede li-se smuța din mână de cătră membrul din comisiune Berivoy, pentru-ca votisantul să nu aibă timp de cugetare, astfel omul nu se putea apropia de urnă, ci simplamente era privit ca o unealtă menită a-l bate tot pe el, d'aci se vede cât de sfântă și d-zeească a fost și este inspirațiunea poetului:

Averea să le aperi, mărirea și-al lor bine,
Ei brațul tău înarmă, ca să lovești în tine,
Și pe voi contra voastră în luptă ei vă min.

Pe alții earăși la rîndul lor îi vedeai fluerând și veseli mergînd la votisare, ca și boul ce aleargă jucînd, boncorîndu-se, neștiind că merge la locul de perzare. Astfel stînd lucrul, vedeai câte un preot mai cu simț și durere pentru neamul seu, făcînd câte-o mustrare binevoitoare unuia sau altuia ca să-i abată de pe povîrniș și rămăneai incremenit, când îi auziai răspunzînd în naivitatea lor: „Popii să se țină de slujba lor și să nu se amestece în alegeri”, ear' un altul zicea: „Eu să-l fac pe el domn mare, facă-se el” și câte de acestea! Minte! Minte! iubită hație românească! Când ajunge-vei și tu odată la conștiința de sine, să știi deosebi diferența între bine și rău!

Ce crezi tu, șerman popor, că conducătorii politici de azi, slugile guvernului plătite de tine, au fost și sunt apărătorii și pavăza sacrelor tale drepturi și obiceiuri dela strămoși moștenite și cu atîta scumpătate păstrate până în ziua de azi? Sau doară crezi că organele executive ale guvernului, cari drept păpușe considerîndu-te, se îngrășe din sudoarea ta îmbogățindu-se din filerii tăi, pentru-ca să-și poată satisfase în tîgnă neșaiioaselor plăceri, vorba lui Eminescu:

Ei îngrădiți de lege plăcerilor se lasă
Și sucul cel mai dulce pămîntului 'i-l sug.

Aceștia zic, sunt sincerii ței conducători, cari stau gata să te despoaie și de ultimul tău drept, ce-l mai posezi în această nefericită țară, dreptul de vot?

Nu, ferească D-zeu. Nu „Don Juanii”, catifelăți și-au conservat limba și legea ta, iubit popor, ci aceia cari din timpurile cele mai depărtate și până azi, au luptat cu toată forța și abnegațiunea, înfruntînd vicisitudinile timpurilor, suferind torturi și temniți, aceia sunt conducătorii ței firești, adevărații preoții. Tot cu ajutorul preoților au ajuns și „dumnealor” aceia ce sunt, că dacă e vorba să alegi pe câte un astfel de „domnișor” eșit tot din opină, cătră cine altul să îndreaptă, au nu cătră „mișei de preoți”? dar' apoi când se ved strămtorați cu ușa, nu să căciulesc tot acestora; și în schimb, care e meritul și recunoștința preotului din partea unui atare individ, pentru multele servicii ce i-a prestat, este acela, că e mult până ce a pus piciorul în șea și apoi numai odată să nu-i taci pe voie, îi este destul, ca să te denunțe autorităților politice, prezentîndu-te ca pe cel mai mare făcător de rele și dușman al statului, ear' în fața poporului timbrîndu-te cu epitețele cele mai murdare, calumniîndu-te și clevetindu-te că dețini poporul în întunec, cu un cuvînt preotul este huiduit în modul cel mai infam!

Procedura voastră e naturală și ușor de explicat, zice scriptura. Nu poți servi cu credință la 2 domni în unul și același timp, să aperi și interesele poporului, după-cum pre-

tinde bunăcuviința și demnitatea de om și să satisfaci și gîrgăunilor mai marilor ței. Și ce faceți voi micuteilor în fața acestei alternative? Desigur în egoismul vostru veți rezona așa: mai bine să suferă masa, decât burta mea să slăbească și de-aici mîncînd vă folosiți cu sistem de toate momentele și privilegiurile ca să striviți masa eventual pe conducătorul ei firesc, pe preot, că numai strivind și discreditînd pe altul, te poți face pe tine mare.

Spuneți, coconașilor, nu este așa? Dar' apoi când e vorba de interesele naționale ca să le apărați, după-cum s'ar cuveni, atunci stați locului sub cuvînt că vă periclițați subsistența — ceea-ce de altfel e adevărat, și dacă nu puteți face nimic, lăsați în pace poporul, nu-l mai apăsați și voi, nu-l compromiteți și nu-l duceți pe calea peririi, căci perind poporul, cu el odată dispăreți voi.

Și dacă în butul tuturor le faceți acestea, atunci sunteți vrednici de cel mai mare dispreț și sângele ce curge din rana sîngerîndă de voi cauzată, să cadă asupra voastră, fiind nefericite! Sunteți voi conștii de aceeași ați făcut la alegere, ori nu? De sunteți inconștii, atunci vă compătîmim, ear' de sunteți conștii, atunci:

Să nu convini ingrate pe-a vieții tale cale
Cu inime sincere, cu suflet de amat,
Să guști numai veninuri, dureri crude, fatale
Să plîngi fără 'ncetare pe cel-ce l'ai tradat.

Nu ne mai mirăm într'u atîta de procedeu acestor funcționari, cari au presionat asupra poporului într'un mod de tot neobicit, ci ne mirăm, mai mult de președintele comisiunii dl Dr. Amlacher — om serios și cu extinsă cultură și la care ținem foarte mult, cum de-a permis protopretorului Fodor să presioneze asupra poporului în fața comisiunii cum de-a permis membrului de încredere Berivoy ca să desfacă ședula omului când votisa? Cum de-a trecut cu vederea purtarea notarului din Turdaș — postat chiar la spatele Domniei-sale, care cu forța punea în mîna votisantului ședula șefului său — deși era provăzut cu ședulă stînd gata s'o bage în urnă? Nu înțelegem nici tăcerea dlui președinte, nici purtarea necavalerească a dlui Roșu, cu atîta mai virtos, cu cât chiar dînsul este unul, care totdeauna când i-să de prilej, critica cu asprime acțiunile celor slabi de înger. Că au făcut aceasta din oare-cari considerațiuni, nu mai încapă nici o îndoială, dar' ori cât de enorme ar fi acelea, dispar cu totul în fața servilismului ce l'a manifestat.

O! Roșule! Roșule!

Cum te-ai mai putut negri!!!

Așa s'a întîmplat la alegerea din Romos, tot așa de scandalos s'a întîmplat în cercul Rapoltului, unde precum se vorbește, au exchis pe Români de tot și așa se va fi întîmplat și în celelalte cercuri. Până când această prigonire? Până când???

și se va zice atunci, cu dreptate, că penelul meu e frumseța raiului.

Oretta se roși, și din ziua aceea începî să văz pe păretele capelei reprodus chipul seu cu o minunăție neasemuită și se miră vîzîndu-se așa de frumoasă...

Pe când Ciapo zugrăvia, Oretta sta pe un scaun cetînd și se supunea cu plăcere pictorului, când îi zicea să ia cutare sau cutare poziție, pentru-ca asemnarea să fie și mai completă.

Adese-ori cei doi tineri rămăneau singuri; și atunci penelul cădea pe masă, pe când ochii lui Ciapo se fixau pe chipul Orettei care nu îndrăsnia să-l privească.

În clipa aceea artistul lăsa opera sa fără vieață, ca să contemple estetic acea creatură vie, care făcea să-i palpitate inima așa de tare.

Odată pictorul zise copilei:

— Fecioară Oretto, zimbește așa cum o să zimbești într'o zi bărbatului D-Tale când el îți va spune că te iubește mult.

Și copila zimbî și acel zimbet apărî pe buza Verginei de pe părete.

Acel zimbet fu cel din urmă al Orettei.

Un vîl de melancolie începî să acopere chipul copilei din ziua în care pictorul fu gata cu sfîrșitul lucrării sale.

Tristeța copilei nu scăpa privirii iubitoare a tatălui, care se măcnî neștiind cauza.

Unul singur în castel știa de ce Oretta era tristă, și acesta era Mino, care privea pe Ciapo ca pe un dușman.

*

Anselmuccio dase în seara aceea o masă mare pictorului care trebuia să plece a doua zi dimineața la Florența.

Opera artistului era sfîrșită spre mulțumirea cea mare a lui Anselmuccio, care vedea în „Vergina” pe propria sa copilă.

De cîțva timp banchetul se sfîrșise, și tăcerea domnia în castel.

Oretta deschise ușa odăii, copila se ivi și ascultă în tăcerea nopții.

Oretta — exclamă o voce emoționată.

— Tu ești?

— Da. Eu Ciapo. Adio.

— Și când o să vii?

— În ziua în care voi cere seniorului Anselmuccio mîma fetei sale.

— Ș'o să treacă multe zile?

— Nu, o lună.

— Și în vremea asta, o să-mi fii credincios?

— Uite, Oretta, în ziua în care nu te voi mai iubi, „Vergina” pe care am zugrăvit-o și care acum zimbește, va plînge. Adio.

Și în tăcerea nopții se auzi sunetul unei sărutări, pe care cei doi amanți și-o deteră cu iubire.

Trecuseră opt zile dela plecarea frumosului pictor, și Oretta suspina mereu, și multe ciasuri din zi le petrecea pe platforma turnului uitîndu-se în vale, sau stînd lângă „Vergina” care zimbă.

Într'o zi copila intră în capelă, se uită la Madonă, îngălbeni și scoase un țipet.

Zimbetul dispăruse de pe chipul Verginei, care devenise o Madonă indurerată.

— Va să zică nu mă mai iubește!, exclamă ea.

Și căzînd în genunchi începî să plîngă.

Pe când copila plîngea, după ușe sta Mino cu un penel în mână, și plîngea în tăcere.

*

Când Ciapo se întoarse după o lună la castel, Oretta murise... Murise de durere.

M. P.

Un Săcui prost venind la oraș, se oprî cu gura căscată înaintea unei case mari, de o formă și de un stil cum nu mai văzuse el, și întorcîndu-se spre un trecător zise:

Oh! ce casă! ce casă! Spune-mi, a fost făcută aici?

Alegerile comitatense.

— 5 Ian. n. 1899.

Domnule Redactor,

Conform programului oficiului comitatens, Mercuri în 4 Ianuarie n. a. c. s'a ținut alegerea celor opt membri la congregațiunea comitatensă și în cercul nostru Răcășdia, cu centrul de alegere aci, și s'au ales cu majoritate absolută de voturi: 1. Panchel Vilmos, subpretor în Hunedoara. 2. Fina János, tot subpretor în Hunedoara. 3. Pogány Béla, notar comitatens. 4. Nagy István, proprietar în Răcășdia. 5. Szijj Elek, inv. de stat în Răcășdia. 6. Turocz Gyula, cassar la perceptoratul din Hunedoara. 7. Buczek József, inginer la mina de fer din Ghelariu și 8. Schrammel István, ospetar și jude comunal în Zlaști; toți acestia Maghiari neoași, ear' despre vre-un Român nici vorbă, nici candidatură, căci, ca de regulă, combinațiunile ei și-le știu face de cu bun timp.

Președintele alegerii nu se putea mira din destul cum s'au întrunit atîția alegători pe un timp atît de nefavorit ca în ziua aceasta. Au fost, ce-i drept, peste 137 de alegători și cei mai mulți Români de prin comune îndepărtate.

Trebuie să te întristezi până la suflet, când privești cu ochii la acest popor român cum umblă prin „golgota rătăcind”. Ba un Român cu bune simțăminte va lacrima chiar când acest popor a devenit o oaie rătăcită, care nu-și cunoaște pe adevăratul seu păstor, ci aleargă după cel străin, care îi întinde mîna cu o bucată de pîne, și când se i-o dea și-o retrage, întrebînd ceealaltă, în care ține cuțitul pentru junghiere.

La aceste, precum și la alte multe de calapodul acestora, oamenii de bine strigă: unde sunteți, preoților? (păstori adevărați) de lăsați biata turmă să alerge după străin, dar' ei stau ascunși după tufă, nimic nu răspund și că acolo au ajuns, încît cu turma sa ori țară ea tot una-i.

În fața acestei neinteresari atât de mare a preoților stăi locului; astfel la această alegere doară nici un preot, afară de... dacă am văzut unul, nu s'a prezentat altul.

Ar fi multe de zis la aceasta, dar' atunci ar trebui să descoperim scăderile noastre chiar, ceea-ce nu pot rămănea în ascuns și dacă azi nu, mîne vom da cu ele afară.

Mai mult ca totdeauna, astăzi avem lipsă de conducători drepti, neinteresati; și tocmai acestia nu-i aflăm! Nu se poate nega aceea, că preotul precum în biserică așa și afară a fost întotdeauna apostolul nației, dar' e de neînțeles cum stă și acesta cu mînilor încrușișate, arătînd atîta indiferențism și că această retragere a dînsului e basată ori nu, o las la aprețierea acelora, cari să cred a avea o cunoștință de cauză vastă, dar' eu în modesta mea părere așa zice, că numai un preot ar fi chemat a da deslușirea, și repet că odată totuși să va face lumină.

Spre încheiere, regret că preoții noastre și cu deosebire în acest cerc, îi lipsește ocașiunea pentru a conveni spre a să consfătuți, căci astfel, în o bunăînțelegere, cu umeri împreunați punîndu-se pe lucru, ar fi siguri de o reușită, și poporul nu s'ar mai lăsa să fie sedus de „notari”, cari îi intimidează cu pierderea de dreptul ce-au.

Multe ar fi de zis, și cred că se va da ocașiunea la toate, acum închei cu Șincal: Pe neamul românesc mai mult l'au stricat neînțelegerea între dînsii.

Echou.

Rapoltul-mare 8 Ian. n. 1899.

Domnule Redactor,

Alegerea membrilor în congregațiunea comitatensă, săvîrșită în Rapoltul-mare la 4 Ianuarie n. a. c. s'a petrecut astfel:

După-cum se vorbea în fața locului, lista candidaților a fost statorită în Deva în conțelegere cu vice-comitele, în persoanele: Marton Gyula, Misinszky Vilmos, Györffy Dénes, Pipos Vazul, Véres József, Retegi Gyárfás, Török György.

De față era protopretorul Misinszky cu

notarii sei, președinte substituit era preotul reformat din Rapolt.

Abatere dela lista aceasta nu era vorbă între compatrioții maghiari, pentru-că, după-cum ziceau ei, era dată de sus.

Un Român a zis: Barem să se lase afară și Pipoș Vazul, căci fiind bătrân și așa nu-și exercitează dreptul și însuși a zis că nu voește să fie ales în congregațiunea comitatensă. I-s'a răspuns că tocmai pentru aceea e pus în candidație, fiindcă nu se folosește de dreptul seu, prin urmare nu strică nimic.

Procedându-se la votare, notarii predau ședulele imediat înainte de votare oamenilor lor, ear' acestia luau ședulele dela notari și le întindeau președintelui.

Din inteligența română au fost 2 proeți și 2 învățători. Acestia văzând cum merge treaba, s'au depărtat acasă fără a vota.

Unii notari din cercul Geoaguiului, Unguri, încă s'au depărtat zicând: »Dacă noi notarii nu suntem puși în candidație, ci sunt puși străinii, atunci alegă-și-i ei, noi mergem acasă.»

Astfel alegerea a decurs în liniște, după voia celor dela putere.

Din Bucovina.

Săptămâna trecută s'a deschis dieta provincială a Bucovinei, al cărei mareșal este dl Iancu Lupul. Mesagiul imperial a fost citit și în limba română. Dieta a ținut 4 ședințe. În toate acestea ședințe deputații români s'au luptat bărbătește, mai ales în cea din urmă, care avea să aleagă și 4 consilieri și 4 suplenți în comitetul superior de administrație a Bucovinei. Clubul român din dietă a fost hotărât ca între aceștia să se aleagă și 4 Români. Guvernul însă cu majoritatea sa, care constă din 18 deputați, ear' Români sunt numai 13, s'a opus acestei alegeri. Cu toate acestea, în urma discursurilor zdrobitoare pentru guvern, ținute de dl Iancu Lupul, dl I. Cav. de Flondor și dl Dr. I. cav. de Volcinschi, cari au apărut cu bărbăție drepturile Românilor din acea țară, Români totuși au ieșit învingători.

Discursurile ținute de deputații români au fost însoțite de frenetice aplauze.

»Nu vom suferi, zice dl de Flondor, ca naționalitatea română să fie violentată aici pe pământ românesc, aici pe terenul istoriei românești, unde națiunea română e acasă.»

»Trebuie să protestez energic contra presupunerii, că națiunea română poate fi într'un mod nedemn bogatelișată în țara sa, în Bucovina sa.»

Și tot astfel au vorbit și dl Iancu Lupul și I. cav. de Volcinschi.

În urma luptei bărbătești ce au purtat-o deputații români cu această ocaziune în dieta Bucovinei, nu numai că au reușit de astădată a pune pe Români la locurile ce li-se cuvin, dar' au dovedit, că țin neclintit la programul național, și că toți deputații, un trup și un suflet sunt cu poporul, din a cărui încredere au ajuns le treapta înaltă unde se află. Cuvine-se deci, ba se chiar impune, ca înainte de toate, ale poporului drepturi să apere și spre binele lui să lucreze.

Onoare vouă, bravi Români, cari luptați pentru națiune!

ȘTIRI POLITICE

După războiu.

Soartea locuitorilor de pe insulele Cuba, Portorico și Filipine, ocupate de Americani în urma războiului cu Spania, după-cum se vestește, este cât se poate de tristă. Popoarațiunea este amenințată de foamete și de cea mai neagră miserie. Toate posturile mai de frunte sunt ocupate de protegiații și așa zișii amici ai americanilor.

Aceasta mai ales pe insulele Cuba și Portorico, căci locuitorii Filipinelor se împotrivesc bărbătește regimului american. Ba au convocat chiar și o adunare națională, în care, locuitorii insulei, în frunte cu șeful răsculaților, au declarat, că insulele au să se constituie în republică separată. Chiar și acei locuitori ai insulei cari pe timpul războiului sprigineau pe Americani, s'au răsculat acum contra lor.

Va să zică guvernul american va avea încă mult de furcă cu locuitorii acelor insule, până îi va putea supune, dacă se va și putea una ca asta, ceea-ce, după stările de lucruri de astăzi, e greu de crezut.

NOUȚĂȚI

Tutoror cetitorilor și colaboratorilor noștri

An-Nou fericit!

Dar pentru biserică. Anuța David născ. Necș, din Crivadia, soția cantorului Ioan David, a binevoit a dona pe seama sf. biserici din Crivadia un stihar și o măsură țară frumoasă, ear' pe sama sf. biserici a Petrosului o măsură asemenea foarte frumoasă; ear' Damiana Bolia, în preț de 5 fl. a cumpărat o copie și o ținătoare de sf. cuminătură pe sama bisericii Petrosului și Anuța Neag Luca un molitvelnic legat în pele roșie. Pentru cari daruri primească dela noi mulțumitele cele mai ferbinți, rugând pe Părintele îndurărilor, ca să le răspundească cu daruri și pământești și cerești. Petros, la 8 Ian. n. 1899. În numele comitetului bisericesc
Ioan Bora, paroch.

M. S. Regele Carol și Regina României vor pleca pe la sfârșitul unei Ianuarie la Abazia, unde, după-cum scrie un ziar din România, se vor întâlni cu M. S. Impăratul nostru, care încă va sta vr'o lună de zile în acel oraș.

Un obicei de laudă. În locul felicitărilor obișnuite până acuma de Anul-Nou, la inițiativa mai multor fruntași Români din Sibiu s'a luat hotărârea, ca acelea să se răscumpere cu o sumă oare-care, care să fie dăruită apoi Casei naționale din Sibiu, care acum se plănuește. Această hotărâre au luat-o și Brașovenii, în scopul ajutorării mesei studenților de acolo. După-cum ni-se vestește, această hotărâre a aflat răsunet în toate părțile. Chiar și din Orăștie s'a trimis oare-care sumă pentru Casa națională din Sibiu.

Pentru masa studenților din Brașov. Am fost amintit și noi la timpul seu, că dl Virgil Onițiu, directorul gimnasiului din Brașov, a propus, ca în ajunul Crăciunului să colinde și studenții, cu scopul ca suma ce se va încasa să se distribuie pentru masa studenților lipsiți de mijloace. De astădată s'au format 4 grupe, sub conducerea câte unui domn profesor, 3 au colindat în Brașov, ear' una în Zernești. Resultatul a fost, că s'au încasat în total 419 fl. 56 cr., pentru numitul scop.

Concert în Deva. Eată și programa Concertului ce se va arangia Sâmbătă în 2/14 Ian. 1899 în Deva: 1. »Cântul Marinarilor«, cor bărb. de Tud. de Flondor, op. V. 2. »Noaptea«, cor bărb. Melodie franceză. 3. »Sună buciumul de-alarmă«, cor. bărb. de Simionescu. 4. »Tot țî-am zis mândro«, cor bărb. de T. Popovici. 5. »Zorirea«, cor bărb. de Attenhofer. 6. »La o rândunică«, cor bărb. de I. Costescu. 7. »Vino lele«, cor bărb. După Concert urmează joc.

Dela teatru. Adeseori ni-se fac aspre imputări din partea concetățenilor noștri maghiari, că noi Români ne separăm de ei, deși ei cu brațele deschise ne primesc în societatea lor. Ca pe viitor să nu se mai poată susține o atare afirmațiune iesuitică, voiu expune un singur fapt întemplat Duminecă în 8 Ianuarie a. c. în sala teatrului, unde debuta o societate de teatraliști unguri. La reprezentațiunea din cestiune merge dl Simion Corvin sen. cu un prietin al D-Sale, preot dela sat, ca să-i facă acestuia societate, aflându-se în oraș. Când ambii se aflau în sală, încă înainte de ridicarea cortinei, încep a admira sala cea nouă și a conversa despre una și alta românește. Deodată se aude o voce provocătoare din partea unui student ungur: »Itt nem szabad oláhal beszélni! Bietul Corvin, deși este omul cel mai inofensiv, totuși nu și-a putut stăpâna mânia și a început a apostrofa pe tînăra mlădiță arpadiană. Colegii lui însă, cari erau în jurul lui, țineau izon, așa că scena începuse a fi furtunoasă și de nu sosea sergentul de poliție la mijloc, cine știe ca s'ar fi mai întemplat? După cele întemplate întreb eu întâi pe dnii cavaleri, că unde vă este toleranța, cu care prea adese-ori vă mândriți? A doua întreb pe dl director al gimnasiului, că acesta este spiritul pedagogic de educațiune în gimnasiul de sub conducerea d-sale? Ear' de încheere acum întreb pe ori-care Român, că mai avem noi ce mai căuta într'o societate, unde nici pe banii noștri să nu cutezăm a ne folosi de dulcea noastră limbă fără a fi insultați? Acestea le-am dat publicității ca pe deoparte să infund gura lăudăroșilor compatrioți, ear' pe de alta să le servească de model unor Români, cari în naivitatea lor tot mai cred în spusele Maghiarilor și gârbovindu-se alegă prin societățile în cari numai ură și dispreț ni-să plămădesc.

Onea.

Bal la Dobra, se va arangia în 10/22 Ianuarie 1899 în sala hotelului la „Husariu“. Venitul curat este destinat spre scopuri filantropice. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 1 fl. v. a. Comitetul arangiator: Dr. L. Petric, Adam Leșnican, Iosif Criste, Nicolau Herbay, Valeriu Petrovici, Iosif Petrovici, Ioan Petrovici, Aurel Opresan și Ioan Comlosy.

Și mai mult. Krivány a mărturisit Landesgerichtului din Viena, unde este acuma deținut, fiindcă s'a folosit de nume fals, că afară de cele 300.000 fl., cari s'au descoperit până acuma, el a mai defraudat încă 295.000 fl., pe timpul când era controlor al cassei orfanale. Se svonește, că un slujbaș dela comitat, auzind de prinderea lui Kriványi, și-a perdut și el urma. Bagsama și-a muiat și el degetele în butea cu miere.

† **Dominic Szász,** superintendentul (episcopul) reformat, a răposat Luni, în săptămâna aceasta în Cluj.

Concert împreună cu teatru și joc arangiază »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« Sâmbătă în 2/14 Ianuarie 1899, în sala cea mare dela Gesellschaftshaus. O parte a venitului curat este destinată fondului văduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu, lipsiți de mijloace. Se va juca piesa »Iorgu dela Sadagura« sau »Nepotul îi salba dracului«, comedie în trei acte de V. Alexandri.

Baronul Rothschild din Viena, vestitul Jidan bogat, răposat acum de curând, a lăsat 1,200.000 funți sterlingi, (vre-o 12 milioane) societății pentru ajutorarea Jidanilor, ear' 107.000 funți sterlingi pentru mai multe spitale.

Vieață lungă. În Srepreus a murit o femeie, cu numele de Illes Ana, în etate de peste 110 ani. A avut mai mulți bărbați. Acum 3 ani s'a măritat pentru cea din urmă dată.

A avut complici. Din mărturisirile lui Lucchenyi reiese, că el a avut și doi complici. Zilele trecute s'a rugat ca să fie condus la directorul temniței, căruia i-a spus, că pentru omorirea Impărătesei a mai avut doi tovarăși, unul o aștepta totdeauna la gara din Geneva cu un revolver, ear' altul purta cu sine o bombă, cu care avea de gând să o omoare la vr'o plimbare. Chiar și din descoperirile ce le face preotului temniței, căruia îi permis ori-când să intre la dînsul, reiasă aceasta. Se vede așadar' că moartea Impărătesei a fost hotărâtă de un sfat al anarhiștilor.

Trei sori deodată. Mercuri în săptămâna trecută, s'a văzut în Bêrlad (România) un fenomen de tot rar. La răsăritul soarelui s'au văzut la orient trei sori deodată. Aceasta a ținut câteva minute, și a fost văzută de foarte multă lume.

Desarmare. Ministerul de externe din Petersburg, se ocupă de prezent cu lucrarea programului pentru conferența de desarmare, a cărui convocare se va împărți ambasadorilor pe la sfârșitul unei Ianuarie. Conferența se va ține prin Martie.

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

LUI NICU...

Tu ești departe printre munți
Și totuși n'ai uitat de-atunci,
Ear' eu aici tocma'n vecini,
Se-mi uit cu ceialți creștini?

Dar' chiar în veci nu voiu uita
Când dorul vream a'ți explica,
Ear' tu-mi ziceai.. dar' negenat..
N'a fost noroc... și s'a gătat.

De-atunci schimbare nu-i nimic,
Căci b... Tabili — îi voinic,
Ear' Manea e cam mănoasă
Numai când trec la se... gr...

Apoi de doruri să-ți vorbesc?
Nu pot!... căci toate să topesc,
Ear' eu rămân, rămân plângend
Dacă e scris... pân' la morment.

Mai vino tu ca să-mi alini
Durerea de-aici dintre spini,
Căci știi: durerea împărțită
Va fi de noi abia simțită.

Vicu.

POSTA REDACȚIEI.

Dlui P. A. M. în H. În nrul viitor. Pentru cel de față prea târziu.

Dlui A. V. în B. N'am primit nimic.

Invitare de abonament.

Cu începere din 1 Ianuarie st. v. se deschide nou abonament

la

„Revista Orăștiei“.

Toți acei prea onorați domni, cari doresc a abona această foaie, sunt rugați a grăbi cu trimiterea abonamentului, pentru a li-se putea expeda regulat foaia.

„Revista Orăștiei“, precum în trecut, așa și în viitor, este menită a apăra atât interesele Românilor din comitat, cât și pe cele ale fraților noștri din alte părți, și a ține pe onor. cetitori în curent cu toate lucrurile ce se petrec în și afară de această țară, până în cele mai îndepărtate părți ale lumii.

Fiind „Revista Orăștiei“ singura foaie românească în acest mare comitat, cu 250.000 locuitori români, s'ar conveni, ba se chiar impune, așa zicând, fiecărui Român iubitor de neam care știe ceti și scrie, ca să aboneze această foaie, dându-i spriginul seu, ca astfel și ea să se poată îndeplin corăspunde chemării pentru care este înființată. Din aceste 250.000 Români din comitat, cel puțin 2% ar trebui să o aboneze. Un lucru acesta, care, asemănat pe lângă altele străine, tot de acest fel, este foarte mic.

Vremile, prin cari de prezent străbatem cu toții, sunt atât de grele pentru noi toți, încât, dacă nu vom sta cu ochii în patru și nu vom veghia, ca să fim gata, în tot momentul, a da piept cu loviturile ce se îndreaptă asupra noastră din partea asupritorilor noștri, atunci, cu durere trebuie să constatăm, că se va împlini proverbul care zice: »Perirea ta din tine, Israile!

Și pentru a sta fiecare Român la postul seu, căci și cel mai mic dintre noi își are rolul seu în marea cauză națională, se recere ca fiecare să fie în curent cu lucrurile ce se petrec în jurul seu, și aceasta numai așa se poate, dacă are vre-o foaie, în care acestea toate să i-se aducă la cunoștință, și totodată trebuie să-i dea și sfatul ce trebuie să facă pentru îndreptarea cutării sau cutării rău și unde să se adreseze etc. Și acestea toate le-a putut ori-cine afla în „Revista Orăștiei“, și le va afla și pe viitor.

Socotind binele la care putem ajunge, dacă vom urma sfaturilor ce ni-se dau prin „Revista Orăștiei“, atunci acei 3 fl., cât se plătește pe an pentru dînsa, putem zice că e aproape nimic.

Dorim ca toți Români de bine din acest comitat, cari știu scrie și ceti și cărora le zace la inimă înaintarea neamului nostru, să grăbească a abona această foaie, îndemnând și pe alții la aceasta ca cu puteri unite luptând, în anul nou, de care numai câteva zile ne mai desparte, de mai mult bine să avem parte, ca în cei de până acuma.

Ear' celor-ce și până acum au binevoit a ne da spriginul lor, le aducem cea mai ferbinte mulțumită și-i rugăm să ne spriginească și pe viitor.

Prețul de abonament rămâne același:

Pe patru luni . . . 1 fl. — cr.

Pe o jumătate de an 1 „ 50 „

Pe un an întreg . . . 3 „ — „

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . . . 10 franci.

Administrația
„Revistei Orăștiei“.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Bibliografie.

Di Vulcan ne trimite spre publicare următoarele:

Incheind earăși un an și intrând în al 35-lea al existenței sale, „Familia” face apel la spriginul publicului cetitor românesc. Cu începutul anului viitor dorim a răspunde și la o altă necesitate de mult simțită în familiile românești, oferind abonanților noștri un tablou istoric național, care pus în cadru are să fie o decoare a ori-cărei case românești. Subiectul acestui tablou e scos din istoria Moldovei, de pe timpul lui Ștefan-cel-Mare și reprezintă cunoscuta legendă: „Ștefan-cel-Mare și aprodul Purice”. Pictorul ne arată tocmai momentul, în care, în focul bălăiei, Ștefan-cel-Mare, urcat pe cal, adresează acele cuvinte aprodului Purice, aplecat jos. Ca execuțiune, tabloul este unul din cele mai reușite din câte avem noi Români; e colorat; o cromolitografie a unui excelent institut de arte grafice din București. Dimpreună cu cartonul are o lungime de 95 centimetri și o înălțime de 70 cm.; singur tabloul 80 cm. lung și 53 cm. nalt. Abonanții „Familiei” vor primi tabloul acesta *gratuit* și expediat franco acasă, dacă au răspuns costul de abonament pe anul viitor întreg ori cel puțin pe jumătate de an, adaugând drept despăgubire pentru plata de transport de la București și până la Oradea-mare, pentru cartonul ce dăm tabloului, pentru speșele de impachetare și francare: o coroană. Expedierea se va face îndată-ce ne vor sosi exemplarele comandate. Abonanții cari își fac abonamentele numai pe trei luni, chiar și dacă le înnoesc peste tot anul, n'au drept la tabloul acesta. *Alte premii.* Toți abonanții noștri își pot recomanda la noi: portretul reginei-poetei Carmen Sylva în costum național, și următoarele scrieri de Iosif Vulcan: Lira mea, poezii; Dela sate, nuvele; Ștefan Vodă cel tânăr, tragedie; Dimitrie Cichindeal, discurs de recepțiune, până când ne vor ajunge exemplarele. Toate la oaltă cu 1 fl. 10 cr. „Familia” va apare și în anul viitor regulat odată pe săptămână, pe o coală și jumătate, cu ilustrațiuni și va costa: pe an 8 fl., pe 1/2 an 4 fl., pe 3 luni 2 fl., pentru România pe an 20 lei., pe 1/2 an 10 lei. Colectanții primesc după 5 exemplare, al șeselea gratuit. Oradea-mare (Nagyvárad) 12/24 Decembrie 1898. Redacția și administrația „Familiei”.

Diu „Enciclopedia Română”, a apărut un nou fascicol, al 12-lea, al acestei mari publicațiuni, cuprinzând articolele Dame—Doc, laolaltă mult peste 1000. Amintim în special biografiile rom. Damian, Dan, Danielescu, Daponte, Darabanth, Darachi, Darclee, Davila, Deș de Tămășel, Delavrancea, Demetrescu, Demetriescu, Densușianu, Depărățean, Despot Vodă, Dimitrescu, Dimitriade, Dimitrovici, Dimitrovița, Dionisie, Djuvara, Dobra, etc., apoi dintre celelalte articole mai importante: Demografia, Dr. Felix, Dentițiunea, Diabetul și Luteria de Immerwill, Digestiunea de Vaschide, Descendența și Distoma de Dr. Leon, Divanurile ad-hoc de Floru, Districtele valachice de Traila, Dobrogea și Datoriile de Nacian, Diplomația de Lecca, Docuri, de P. Radulescu, Dicționar de Tiktin, etc. Dintre ilustrațiuni amintim un tablou al Diamantelor mai mari și podul dela Cernavoda.

Din „Gazeta Poporului”, organ agricol ilustrat pentru trebuințele poporului din Cernăuți, a apărut nr. 1 cu un cuprins bogat.

„Revista Economică”, a apărut nr. 1 cu un cuprins bogat și variat. E instructiv mai ales pentru cei-ce se ocupă cu afaceri economice. Director Dr. C. Diaconovich.

„Ovidiu”, prima revistă dobrogeană, a apărut nr. 7 și 8, număr festiv de sărbători, cu ilustrațiuni în text, imprimat pe hârtie velină, cu următorul cuprins bogat și variat: Nr. 7: Visul Mării, poezie ilustrată de Petru Vulcan; Cum s'arbează Crăciunul locuitorii Betleanului, din conferință, de Petru Vulcan; Te întrebi, versuri de N. Mihăescu Nigrim; Colindele, din conferința P. V. după M. Strajan; Steaua și Vitleemul după G. Dem. Teodorescu; Obiceiuri de Anul-Nou, conferința P. V.; S'arbea Crăciunului la diferitele popoare creștine și în diferite timpuri, conferința P. V.; Atunci, versuri de Mihăescu Nigrim; Literatura umoristică de Iuliu Caesar, Curg isoarele, versuri de St. A. Vernescu; O scrisoare despre Isus de Publius Lentulus; Genesa și fazele cercului de P. Vulcan. — Nr. 8: 1899, versuri de N. Mihăescu Nigrim; Foaie verde dela Strungă, de Rădulescu Niger; Dunărea, lucrări de M. D. Ionescu; Tocana lui căpitan Costache de Rădulescu Niger; Bobocul mormântului, schiță de Georgiu Stoaia; Dor, o! dorule, populare de Răd. Niger; Scrisori însemnate de V. A. Urechia, Niger; Concursul nostru de cercul Ovidiu; Cronica revistei „Ovidiu” de Redacție.

FEL DE FEL

Frumseța la femeile negre.

Culmea frumseții pentru negrele din țara Ubanghii (Africa) este ca femeile să aibă buza de d'asupra foarte neagră ear' cea de jos albastră. Resultatul acesta nu se poate obține de cât cu prețul a mari suferinți. Eată ce spune un martor ocular:

Fata se întinde pe o masă și-și razimă capul de o pernă. În jurul ei stau trei femei din cari una i ține capul, alta se pregătește să-i împungă buza de jos cu niște ace cu gămălie, ear' a treia o bate pe piept pentru a o face să simtă mai puțin durerea împunsăturilor.

Lucrătoarele sunt apoi încungiuurate de un grup de persoane, bărbați și femei, cari fac o gălăgie infernală bătând tamburele și cântând în gura mare.

Armată cu ace foarte ascuțite, femeia care presidează ceremonia începe să împungă repede buza de jos a fetei. La început curge sânge, însă după un sfert de oră sângele încetează și buza se umflă.

Durerea provocată de operațiune e foarte tare, însă de obicei tinera fată le suferă fără să se plângă, excitată cum este de cântecetele și de miile de șgomote cari se fac în jurul ei și în același timp pentru a da o dovadă în public despre curajul său.

Supliciu ține ca vre-o jumătate de ceas. Când fata se dă jos de pe masă, buza de jos îi este foarte umflată și i-se leagă cu o cârpă neagră.

Când buza își reia volumul obișnuit, culoarea albastră, care i-s'a inoculat, se vede de departe, și atunci fata e încredințată că a făcut un mare pas cătră perfecțiune și frumseță.

Aceasta dovedește încă odată că frumseța consistă, la toate popoarele, în exagerarea caracterelor tipice ale rasei. „Z. Căl.”

Un bărbat bun. — Domnul: Ai să-mi dai o programă?

Ușierul: Da, Dle: dar' reprezentația s'a sfârșit.

Domnul: nu face nimic, e numai ca s'o arăt nevastei, că am fost la teatru.

Mulțumită.

Cu adevărată plăcere sufletească grăbim a mulțumi Preaștimatei Domni colectanți și contribuenți la zidirea noiei biserici din comuna noastră Câmpuri-Surduc. Așa în firul colectării au binevoit a ne ajutama:

Onoratul institut „Fortuna” din Rodna-veche cu 5 fl. la lista nr. 1785. Di Vasile Oltean, tutor cercual orf. din Ilia-M. ne-a donat 2 fl. Cu lista nr. 425 ne-a colectat dl inv. Petru Jujan din Vica dela 14 contribuenți 4 fl. 50 cr. La lista nr. 1822 dl preot Teodor Andru din Kiskoh ne-a răspuns cu 50 cr. La lista nr. 735 dl preot Nicolae Dobre din Hendorf ne-a trimis 50 cr. Cu lista nr. 32 ne-a colectat dl învățător Teodor Popoviciu din Visca dela 164 contribuenți 24 fl. 8 cr. Cu lista nr. 549 ne-a colectat dl Toth Niculae din Ilia dela 31 contribuenți 3 fl. 62 cr. Cu lista nr. 377 ne-a colectat dl protopresbiter Avram Păcurariu din Ilia dela 15 contribuenți 1 fl. 50 cr. Dela On. epitropie a bisericii din Ghimbav am primit la lista nr. 471 3 fl. 30 cr. Cu lista nr. 231 ne-a colectat dl preot Nicolae Roman din Caienelul-de-sus dela 24 contribuenți 9 fl. 45 cr. Cu lista nr. 855 ne-a colectat dl preot Iuliu Musta din Glimboca dela 2 contribuenți 4 fl. Cu lista nr. 908 ne-a colectat dl preot Augustin Herman din Valeri dela 8 contribuenți 1 fl. 81 cr. Cu lista nr. 792 ne-a colectat dl preot Emilian Cioran din Rășinari dela 13 contribuenți 13 fl. 5 cr.

Di Adam de Nandra din Dobra ne-a dăruit două feșnice, și două rēpigii, ear' dl Nicolau Pasc (Lajos), tot din Dobra, două vestimente în scopul de a îmbrăca copiii.

Suntem interpreții bucuriei credincioșilor acestei biserici când venim a aduce cele mai sincere mulțumiri pentru aceste jertfe aduse bisericii noastre și totodată și spre mărirea lui D-zeu.

Câmpuri-Surduc, la 20 Decembrie 1898.

Ioan Budoiu,
preot.

George Igrēș,
epitrop.

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum.	3 Pror. Malachia	15 Mauru
Luni	4 Sob. SS. 70 de Ap.	16 Marcelin
Marti	5 S. Teopent și Toana	17 Anton pust.
Merc.	6 (†) Botez. Domnului	18 Prisca
Joi	7 † Sob. S. Ioan Bot.	19 Sara
Vineri	8 C. Georg. și Domn.	20 Fab. și Seb.
Sămb.	9 Muc. Polievct	21 Agnes

Dum. înainte de Bot. ev. Marcu c. 1, gl. 7, v. 10.

„MINERVA” institut tipografic în Orăștie.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Corvineana”, societate pe acții, s'invită în virtutea §-lui 19 din statute la

a III-a adunare generală ordinară

care se va ține în Hunedoara la 19 Februarie st. n. 1899 la 2 ore p. m. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre resultatul anului al III-lea de gestiune în special.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Darea absoluturului direcțiunii și comitetului de supraveghiere.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul al III-lea de gestiune.
5. Fixarea salariului, directorului și cassarului.
6. Eventuale propuneri ivite în cadrul §-lui 28 din statute.
7. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați a-și depune, în înțelesul §-lui 20 din statute la cassa institutului, acțiunile eventuale documentele de plenipotență, cel mult până în 18 Februarie st. n. a. c.

Hunedoara, la 10 Ian. st. n. 1899.

(451) 1—3

Direcțiunea.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

(293) 2—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arândeaza și exarândeaza realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Direcțiunea.

Hotel „Transsylvania” în Orăștie.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public din loc și giur, că în localul vechiu al hotelului „DOUË PISTOALE” am deschis hotelul din nou zidit

„Transsylvania”

pentru a cărei conducere am aplicat pe domnul WILHELM JANAUSCHEK, începând dela 1 Ianuarie st. n. 1899.

Acest hotel este corăspunzător arangiat tuturor cerințelor moderne. Dispun de odăi spațioase, mâncări după gust pregătite, precum și beuturi veritabile, toate acestea pe lângă

PREȚURI MODERATE!

În fiecare săptămână arangiez de două-ori CONCERT (Mercurea și Sămbăta).

Afară de acestea, bucătăria mea în toată săptămâna Sămbăta dispune de pescării.

Mai departe am onoare a atrage atențiunea mult onoratului public asupra salei mele splendid arangiată pentru tot felul de petreceri precum: conveniri sociale, baluri, cununii etc.

Dispun de omnibus spațios și elegant, asemenea de trăsuri, cari în tot timpul stau la dispoziția onoratului public.

Rugându-mă pentru spriginul onoratului public, semnez

cu toată stima

(450) 3—3

Julius Eisenburger.